Sprawozdanie 1 - Wojciech Smolarczyk, Wiktoria Zalińska

Mnożenie macierzy tradycjną metodą. Zmienna globalna counts zlicza liczbę operacji + , * .

```
def add_matrices(matrix1, matrix2):
    global counts
    if len(matrix1) != len(matrix2) or len(matrix1[0]) !=
len(matrix2[0]):
        raise ValueError("Matrices must have the same dimensions")

    result = [[0 for _ in range(len(matrix1[0]))] for _ in
range(len(matrix1))]

    for i in range(len(matrix1)):
        for j in range(len(matrix1[0])):
            result[i][j] = matrix1[i][j] + matrix2[i][j]
            counts += 1

    return result
```

```
def subtract_matrices(matrix1, matrix2):
    global counts
    if len(matrix1) != len(matrix2) or len(matrix1[0]) !=
len(matrix2[0]):
        raise ValueError("Matrices must have the same dimensions")

result = [[0 for _ in range(len(matrix1[0]))] for _ in
range(len(matrix1))]

for i in range(len(matrix1)):
    for j in range(len(matrix1[0])):
        result[i][j] = matrix1[i][j] - matrix2[i][j]
        counts += 1

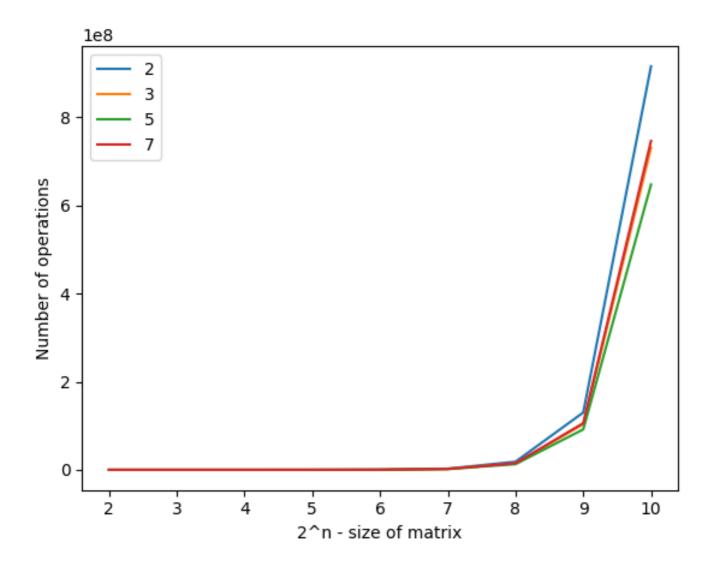
return result
```

Powyższe funkcje pozwalają dodać i odjąć dwie macierze co będzie przydatne przy metodzie Strassena. Dodatkowo zmienna globalna counts zlicza liczbę operacji +, -, * .

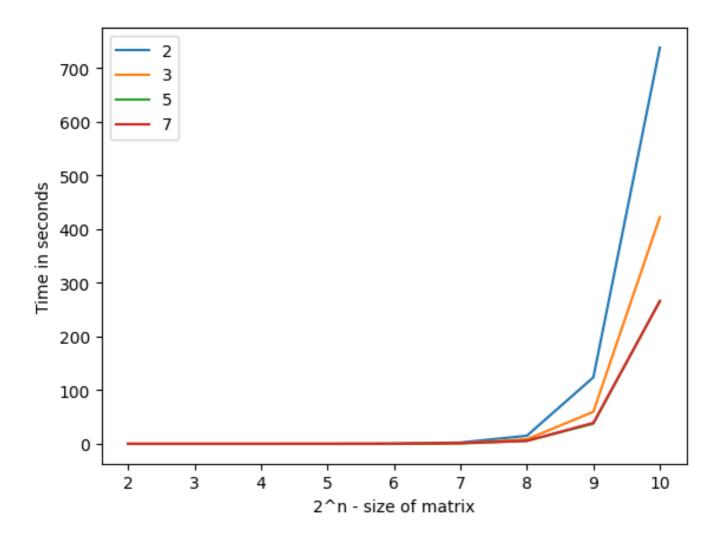
```
add matrices(B11, B22), 1)
    P2 = strassen_multiply_matrix(add_matrices(A21, A22), B11, 1)
    P3 = strassen multiply matrix(A11, subtract matrices(B12,
B22), 1)
    P4 = strassen multiply matrix(A22, subtract matrices(B21,
B11), 1)
    P5 = strassen multiply matrix(add matrices(A11, A12), B22, 1)
    P6 = strassen multiply matrix(
        subtract_matrices(A21, A11), add_matrices(B11, B12), 1
    P7 = strassen multiply matrix(
        subtract_matrices(A12, A22), add_matrices(B21, B22), 1
    )
    C11 = add matrices(subtract matrices(add matrices(P1, P4),
P5), P7)
    C12 = add matrices(P3, P5)
    C21 = add matrices(P2, P4)
    C22 = add matrices(subtract matrices(add matrices(P1, P3),
P2), P6)
    C = np.vstack((np.hstack((C11, C12)), np.hstack((C21, C22))))
    return C
```

Zaimplementowany algortym Strassena. Zmienna "l" określa przy jakim rozmiarze tablicy "przełączamy" się z algortymu Strassena na tradycyjne mnożenie macierzy. Alogrytm na początku sprawdza czy macierze otrzymane jako argumenty są większego rozmiaru niż 2^l. Jeśli tak to dzieli obie macierze. Każdą na cztery podmacierze równej wielkości (przykład macierz 4x4 -> 4 macierze 1x1 , 8x8 -> 4 macierze 2x2). Nastepnie rekurencyjnie używając algorytmu Strassena wyznaczamy siedem macierzy a następnie za ich pomocą konstruujemy 4 macierze, które po złożeniu dają macierz wynikową.

Wykresy

Co naturalne im większe tablice wejściowe tym więcej operacji należy wykonać. Im mniejsze jest "I" tym później (niżej) przełączamy się na tradcyjne mnożenie macierzy. Zauważalne różnice widać przy rozmiarze tablic 2^8, a różnica w liczbie operacji jest ogromna gry rozmiar tablicy przekracza 2^10. Warto również zauważyć na relatywnie małe różnice pomiędzy wynikami dla I=3 i I=7.

Bardzo podobne wnioski można wyciągnać dla czasu wykonania algortymu. Znów widać niewielke różnice (a nawet ich relatywny brak) dla I=5 i I=3 oraz im mniejsze I tym dłużej wykouje się algortym. Jedyną większą różnicą jest fakt, że relatywny czas wykonania algortymu dla I=2 i macierzy startowej rozmiaru 2^10 jest znacznie większy niż liczba wykonanych operacji w stosunku do innych wartości I.